

28
AUGUSTUS
2017

LUKA INDRA VER ELST

ZOMER AVONDEN

Een vluchtig geschreven
toneelstuk over afkeer.

Over haat, armoede en klagen.
Over onderbetaalde jobs en
geelzucht, verbittering,
waarheden. Over vijandschap en
vriendschap.

Over ellende.

ZOMERAVONDEN

een onafgewerkt maar veelbelovend, maatschappelijk kritisch en poëtisch theater

haat (zn):

afgunst, afkeer, haatgevoel, hekel, verbittering, haatgevoelens, nijd, rancune, vete, vijandschap, weezin, wrok;

Personages

De Gastheer: een man vol zorgen en vooral niet gastvrij. Werkloos.

De Man met Wang: gruwelijk wellustig en aggressief. Werkloos.

De Dame: een vrouwtje met een witwit gezicht, ze is zeker en vast blind maar ze gelooft dat ze ziet en daarom ziet ze. Werkloos mét uitkering.

De Ingenieur: een argwanend, kritisch schepsel die het liefst van al kijkt naar zichzelf en zijn verwezenlijkingen. Het werkt.

De Dichter: twijfelt aan het bestaan, nee niet in poëtische zin, hij twijfelt écht of hij bestaat. Onbetaald werk.

“het komt niet goed”

Heeft u zin in een feelgood-boek?

Ga dan maar weg.

Dit toneelstuk is gebaseerd op de meest negatieve hersenkronkels. Dood en verderf. Het kan weleens saai worden en het kan weleens ongelooflijk triestig worden.

Openingsscène

Scène 1: in de woonkamer van De Gastheer

Scène 2: in de woonkamer van De Gastheer

mmw: Wij negeren waarheden voor tijdelijk geluk.

Scène 3: nog steeds in de woonkamer van De Gastheer

I (ingenieur): Ik ben fabrikant, ik werk van 's ochtendsvroeg tot 's avondslaat, ik lees geen kranten meer, ik luister wel naar de radio van 7 uur. Ik hoor u vragen maar hoe werkt dat dan in de praktijk? Met al die beulen, al die overuren? Wel, ze werken snel.

D (de dame): dat verklaart de aanhoudende geur van puber aan die zijde van de tafel.

de dichter grinnikt
stilte

MMW (man met wang): Geef mij wat meer giechelsap, dan vergeet ik mijn duisternissen

de fles witte rum wordt doorgegeven aan tafel

D: Ik brei sjaals van zorgen en ontkenning,
Wij zijn ganzen met geknipte vleugels, o zo verdomd oud en onze poten steeds krommer.
Vogelvrienden zijn we wel, we hebben vrienden, ja,...

I: Sorry dat ik u zo saai vind.

I herpakt zich, troostend

I: ach ach, leeftijd doet er niet toe in deze rumoer, tenzij u kaas bent, bent u kaas?

D slikt.

(De Ingenieur was nooit goed met humor)

MMW: Het geld is wat telt, iedereen die anders denkt, die zit mis.

D: ongelooflijk hoe jij denkt.

MMW: het is waar en het blijft waar, duimkruid is pingping. Noppen, schijven, slappe was.

I: als een rups in een maatpak.

MMW: als een rups in een maatpak.

I: Wat heeft het leven ons al goed gedaan? De mannen zonder poen?

D: ...Frankrijk is mooi, er grazen biokoeien langs de snelweg.

MMW: en ze blijft roeren in de pot, waarin haar hart kookt.

stilte.

I: God schreef zijn scenario in zes dagen... en het is eraan te zien.

G: Er loopt veel scheef in deze wereld, maar dit, hier en nu, is nog veel erger.

-smakeloos intermezzo dat de sfeer op de set niet ten goede komt-

G: Ik rooster de marshmallows alvast op het gasvuur, dat bespaart ons de moeite van gezelligheid.

D: Jij kookt alsof jij eten haat.

I: en de mensen waarvoor je het kookt.

MMW: Hij herkauwt zijn haat elke dag weer

I: hij noemt zichzelf verzadigd, maar in feite is hij vanbinnen dood

Scène 5: een scène rond agressie, misschien zelfs met een geweer

Scène 6: aan tafel, gesprek over werkloosheid en besmettelijke ziekten

de gastheer wordt het podium opgerold, zijn benen kunnen zijn kopzorgen niet meer dragen.

Scène 7: een bewegingsfragment met vallen en opstaan, ruw

Scène 8: monoloog dichter

Di: Ik ben een éénmansbeweging...